

The Holy See

VIA CRUCIS AL COLOSSEO

PAROLE DEL SANTO PADRE BENEDETTO XVI

Palatino

Venerdì Santo, 6 aprile 2012

Galleria fotografica

[Video]

Drodzy bracia i siostry, Przypomnieliśmy w medytacji, modlitwie i śpiewie przemierzanie przez Jezusa Drogi Krzyżowej: drogi, która wydawała się bez wyjścia a wbrew temu zmieniła życie i dzieje człowieka, otworzyła przejście do „nieba nowego i ziemi nowej” (por. Ap 21,1). Zwłaszcza w ten dzień, Wielki Piątek, Kościół sprawuje z wewnętrznym duchowym przyłgnięciem pamiątkę śmierci Syna Bożego, a w Jego Krzyżu widzi drzewo życia, owocujące nową nadzieją.

Doświadczenie cierpienia naznacza ludzkość, naznacza także rodzinę. Ileż to razy jej drogi stają się uciążliwe i trudne! Nieporozumienia, podziały, niepokój o przyszłość dzieci, choroby, różnego rodzaju kłopoty. Ponadto w naszych czasach sytuacja wielu rodzin uległa pogorszeniu z powodu trudności z otrzymaniem pracy oraz innych negatywnych konsekwencji spowodowanych kryzysem gospodarczym. Droga Krzyżowa, którą przebyliśmy duchowo dzisiejszego wieczoru, jest dla nas wszystkich zachętą, a zwłaszcza dla rodzin, aby kontemplować Chrystusa ukrzyżowanego, aby zyskać moc do przekraczania trudności. Jezusowy Krzyż jest najwyższym znakiem miłości Boga wobec każdego człowieka, jest bardzo hojną odpowiedzią na potrzebę bycia kochanym, która jest w każdej osobie. Kiedy jesteśmy doświadczani, kiedy nasze rodziny mają stawić czoło bólowi, cierpieniu, spoglądamy na krzyż Chrystusa: tam znajdujemy odwagę, aby iść dalej; tam możemy powtarzać z nieugiętą nadzieją słowa św. Pawła: „Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej? Utrapienie, ucisk czy prześladowanie, głód czy nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?... Ale we wszystkim tym odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował” (Rz 8,35.37).

W udręczeniach i trudnościach nie jesteśmy sami: rodzina nie jest osamotniona: Jezus jest obecny ze swoją miłością, wspiera ją swoją łaską i obdarza ją mocą, aby dalej żyć, aby ponosić poświęcenia i przewycięzać wszelkie przeszkody. I do tej właśnie miłości Chrystusa musimy się zwracać, kiedy ludzkie zagubienia i trudności mogą zaszkodzić jedności naszego życia i rodziny. Tajemnica męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa i zachęca, by dalej kroczyć z nadzieją: okres bólu i doświadczenia, jeśli przeżywany jest z Chrystusem, z wiarą w Niego obejmuje już światło zmartwychwstania, nowe życie zmartwychwstałego świata, Paschę każdego człowieka, który wierzy w jego Słowo.

W tym ukrzyżowanym Człowieku, który jest Synem Bożym także sama śmierć nabiera nowego znaczenia i ukierunkowania, jest odkupiona, jest przewyciężona, jest przejściem do nowego życia: „Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12,24). Powierzmy siebie Matce Chrystusa. Ona, która towarzyszyła swemu Synowi na bolesnej drodze, Ona, która stała pod Krzyżem w godzinie jego śmierci, Ona, która dodawała otuchy Kościołowi w chwili jego zrodzenia, aby żył w obecności Pana, niech prowadzi nasze serca, serca wszystkich rodzin poprzez obszerne misterium passionis ku misterium paschale, ku temu światłu które rozbłyska ze Zmartwychwstania Chrystusa i ukazuje definitywne zwycięstwo miłości, radości, życia nad złem, cierpieniem i śmiercią. Amen.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana